

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibvs A Ludovico
Maimburgo, Alijsque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

Index Tertiæ Dissertationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

Gallia
Vindic.
G III

INDEX TERTIÆ DISSERTATIONIS.

§. I. Refelluntur Maimburgi argumenta ab exemplis Leonis, Vigiliij, Honori, Silvestri Pontificum, & Concilij Arlatensis petita. fol. 1

S U M M A R I A.

1. Concilia si Acephala sint, aut Pontifici opposita, aut ab eo non confirmata, non esse certa Spiritus Sancti organa, nec erroris experientia, idque testimonio Patrum, ipsiusque Maimburgi, & rationibus probatur. 2
2. Majorem esse Pontificis, quam Concilij auctoritatem, verbis exemplisque probatur Leonis Magni, frustra Maimburgo circa unum, alterumve Leonis verbum rixante. 9
3. Pertexitur Vigilius historia. Nestorij mores, promotio, haereses, damnatio, extrema. 14
4. Nestorij libri edito Theodosij flammis cremati, corum loco à Nestorij Clientibus Theodori Mopsuesteni scripta varijs linguis evulgantur. 16
5. Eutychetis error, & Concilium Chalcedonense, in quo Theodorus Cyri, & Ibas Edessæ Episcopi absoluti, & quas ob causas? 17
6. Bellum tribus Capitulis indictum odio Eutychianorum Concilio Chalcedonensi adversantium. Vigilius consilij anceps in omnem se partem versat, fugitique Theſſalonicanam. 21
7. Concilium Constantinopolitanum. Vigilius pro tribus Capitulis Constitutum, & rationes. Tria capitula in Concilio Constantinopolitano damnata, cui & Vigilius subscriptissime fertur concordia studio. 24
8. Causam trium Capitulorum nihil ad fidem spectasse, Gregorij, & Pelagij Pontificum, & totius ferè Occidentis testimonio, exemplique probatur, qui in causa trium capitulorum obliuetari Concilio Constantinopolitano non prius destitit, quam Pontificum auctoritate vinceretur. Nec Vigilius mutatis toties sententijs errasse. 26
9. Honori PP. innocentia multis modis ostenditur: ac etiam si admittas hereticum fuisse, nihil contra Pontificum auctoritatem concludi. 34
10. Ex Concilio Arlatensi nihil contra Pontificis auctoritatem colligi, sed multa pro illa, ubi etiam Maimburgi errores notati, & luculentissimum Zosimi Pontificis testimonium. 43
11. Siricij quoque Exemplum nihil contra Pontificis auctoritatem, sed pro illa potius militare. 55
12. Ex Gerberti Historia stabiliri potius Pontificis auctoritatem, quam everti, & quam malâ fide cam recitet Maimburgus. 61

§. II. De Appellationibus ranquam ab abusu. fol. 66

S U M M A R I A.

- I. Quinque Parisienses propositiones cō pertinere, ut omnes causæ spirituales Pat.

INDEX.

- Parlamento prophaniisque Tribunalibus subdantur, Idque testimonio Maimburgi palam fieri; Appellationes ab abusu Concilio Occumenico subtilitatis, fol. 66
 2. Appellationes ab abusu recentes esse, & præteritis retrò annis ignotas, idque testimonij Constantini & Theodorici ostenditur. 67
 3. Earum Appellationum injustitia tum ex ipso Appellationis nomine, tum ex gradibus, quibus proiecta sunt, probatur. 68
 4. Et ex querelis Cleri Gallicani, eas Appellationes improbant. 70
 5. Et ex varijs rationibus. 71
 6. Respondetur ad Regiorum argumenta. 73

§. III. Respondetur ad auctoritatem Concilij Pisani. fol. 75

S U M M A R I A.

1. Auctoritas Concilij Pisani à Maimburgo adducta. 76
 2. Hujus Concilij auctoritatem multis ex capitibus dubiam esse & incertam, evidenter argumentis ostenditur, & auctoritate ipsius Concilij Constantiensis, ac etiam Maimburgi testimonio. 77
 3. Nec tamen aliquid in Concilio Pisano aut decisum, aut factum, quod Pontificum in Concilia auctoritati derogare possit; & quæstionem in Concilio toto cœlo ab ea distinctam esse, quæ modò inter nos vertitur. 83
 4. Mala fides Maimburgi sententiam Parisiensis Universitatis pervertentis. 87

§. IV. Agitur de Concilio Constantiensi, & argumentis ex eo petitis respondetur. fol. 89

S U M M A R I A.

1. Exhibentur Concilij Constantiensis Acta suis temporibus distincta. 89
 2. Partes Constantienses circa auctoritatem Concilij in quinque sententias divisiti, quarum ultima & peior, ac votis infrequentior Johannis Geronis. 95
 3. Octo argumentis invictisque ostenditur, Decreta 4. & 5. Sessionum necessario examine ac deliberatione caruisse, nec posse dici concilij alter facta. 104
 4. Eadem Decreta ne in ipso quidem Constantiensi Concilio, nec à Patribus pro Decretis Occumenici Concilij habita esse; testimonij gravissimorum auctorum, qui Concilio intererant, ac etiam Gallorum alijs novem argumentis demonstratur. 107
 5. Sed nec prefata 4. & 5. Sessionum Decreta à Martino V. Pontifice Max. esse confirmata. 115
 6. Imò Concilium Constantiense pro nobis esse quatuor argumentis evincitur. 118

§. V. Respondetur ad reliquas Maimburgi Objectiones. fol. 122

S U M M A R I A.

1. Respondetur ad ea, quæ Maimburgus Codicibus Manuscriptis opponit. 123
 2. Et ad Geronis Auctoritatem. 124
 3. Et ad Concilij Pisani. 124
 4. Et ad argumentum ex titulo Occumenici Concilij sumptum, pp. 3 132
 §. VI.

C. S.

INDEX.

§. VI. Respondet ad auctoritatem Basileensis Concilij, & Universitatis Parisiensis. fol. 137

S U M M A R I A.

1. Respondet ad auctoritatem Basileensis Concilij. 138
2. Frustra Ecclesiae Gallicanæ Auctoritatem in auxilium vocari, imò eam pro Pontifice stetisse multis exemplis ostenditur, ac etiam confessione ipsius Maimburgi. 146
3. An ex eo, quod totum sit majus suâ parte, concludatur, Concilium esse supra Papam? ubi cavillationes Maimburgi refutantur. 157
4. Insignis Maimburgi fallacia in citando Pij II. testimonio. 160

INDEX QUARTÆ DISSERTATIONIS.

§. I. Ex praxi, usque Ecclesiae, ac Phrasí, modóque loquendi omnium SS. Patrum ostenditur Pontificis Romani infallibilitas. fol. 166

S U M M A R I A.

1. Summum Pontificem Infallibilem esse, ex omnium SS. Patrum Elogijs ostenditur. 167
2. Ex inductione omnium seculorum, quibus quicunque Romano Pontifici obtemperabant, pro Orthodoxis 172
3. Eos vero, qui non obtemperabant, pro Atheis & Hæreticis habitos esse demonstratur. 184
4. Ex usu & Praxi Pontificum, multa fidei Dogmata sine Concilio decidentium. 191
5. Ac hæreses plerasque absque concursu Concilij Oecumenici damnantur; quod inductione probatur, Cerdonis, Valentini, Theodoti, Montanistorum, Cataphrygum, Origenis, Cypriani. 197
6. Necon Apollinaris, Joviniani, Ruffini, Pelagii, Nestorii, 200
7. Adstipulante ipsamet Synodo Chalcedonensi. 210
8. Præterea ex damnatione Petri Cnaphæi Eutychiani, Monothelitarum, Iconoclastarum, Photii, Berengarij, Abaillardi, Lutheri, Michaëlis Baij, Jansenij. 220
9. Ac novissime Ludovici de Molines sub Innocentio XI. Moderno PP. 243
10. Tandem testimonio Bernonis Mon. S. Galli, postea Abbatis Augiensis. 246

§. II. Irrefragabilibus Patrum, Doctorum, & Universitatum Galliæ testimonijs Romani Pontificis Infallibilitas probatur. fol. 248

S U M M A R I A.

1. Perpetuâ annorum serie infallibilitatem Pontificis Romani universæ Ecclesiæ Gallicanæ persuasam fuisse ostenditur, & primò testimonio S. Irenxi Episcopi Lugdunensis. 249
2. Edicto Valentianii III. Imperatoris. 250
3. Auctoritate S. Aviti Episcopi Vicenensis. 251
4. Secundæ Synodi Aurelianensis, & secundæ Turonensis. 252

5. S. Bd-